

48 óra a világban, a hazában és a megyében

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

**HAJDÚ-
BIHARI**

NAPLÓ

XLII. ÉVFOLYAM
10. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1985. I. 14.
HÉTFŐ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Magyarországra látogat a norvég miniszterelnök

Lázár Györgynek, a Minisztertanács elnökének meghívására a közeli napokban hivatalos látogatásra hazánkba érkezik Kaare Willoch, a Norvég Királyság miniszterelnöke. (MTI)

Marjai József Moszkvába utazott

Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese, hazánk állandó KGST-képviselője, a KGST Végrehajtó Bizottságának 113. ülészakára vasárnap Moszkvába utazott. (MTI)

Magyar sportvezetők utaztak Athénbe

A görög ifjúsági és sportügyi államtitkárság meghívására Buda István államtitkár, az OTSH elnöke vezetésével vasárnap este magyar sportvezetők küldöttsége utazott Athénbe. (MTI)

„Népünnepély” Nádudvaron

Szombaton este az aznapi „hivatalos programot” követően a nádudvari Ady Művelődési Központban valóságos népünnepély követte. A szövetségi pávakörök és népzenei együttesek III. országos találkozójának területi döntőjére érkezett együttesek ugyanis ekkor az előcsarnokban egy hatalmas kórust alakítottak, illetve táncra perdtültek. Igazi fesztiválhangulat volt, s ennek hatására érezni lehetett a szombat esti gálaműsor alkalmával, amikor a meghívott együttesek Nádudvar lakosságának mutatkoztak be. Négyvenként kerül sor a pávakörök, népzenei együttesek minősítő versenyére. Több területnek

Debrecen Városért érmet kapott a Tóthfalusi Sándor munkásőregység

Január 12-e, szombat délelőtt 9 óra. Telt ház a Bartok teremben. A karzaton hozzátartozók lenn a névre szóló széksorokban fegyelmzett egyenruhások, a Vörös Csillag Erdemrenddel kitüntetett Tóthfalusi Sándor munkásőregység. Ma itt tartják évnnyitó gyűlésüket és zárják is a '84-es esztendőt. A meghívott vendégek közt helyet foglal dr. Onosi László, a megyei pártbizottság titkára, dr. Postás Sándor, a Debrecen városi pártbizottság első titkára, dr. Ács István, a városi tanács elnöke, Fehér Béla, a munkásőregység országos parancsnokhelyettese, Elkán Károly ezredes, a debreceni helyőrség parancsnoka és a hazánkban ideiglenesen tartózkodó szovjet alakulatok parancsnokai Debrecenből.

Fehér Béla, a munkásőregység országos parancsnokhelyettese a Hazá Fegyveres Szolgálatáért Emlékérmeket adja át Fekete Sándor szakaszparancsnoknak

Szűcs Imre egységparancsnok beszámolójában nagy ívvel kanyarodik vissza Debrecen felszabadulásának napjaihoz, majd az újjáépült Debrecen óriási léptékű fejlődéséről szól, aztán az egység első esküjéről eltelt időszakról emlékezik s a példamutatásról: „Személyi állományunk 84 százaléka a Kiváló Dolgozó jelvény tulajdonosa.”

A beszédet követően dr. Ács István, a Debrecen Városért érmet tünteti ki az egységet, feltűzve az érmet az egység zászlajára, majd dr. Postás Sándor köszöntve a jelenlevőket, hangsúlyozza, hogy a munkásőregység példamutató és nagyveterán vezetésű. Nem véletlenül, mert becsületes munkával társul. A kitüntetések közül a munkásőregység nagy sokát érdemelt ki. Harmati Gábertől, a munkásőregység megyei pa-

rancsnokhelyettesétől a kiváló szakasz címet, a vándorzászlót és az oklevelet az elöljárók szakaszának parancsnoka, Nagy József veheti át. Fehér Béla az országos parancsnok emléklapját és oklevelét a segítőkész nagyüzemek kollektívájának adja át. Kapják a Magyar Gőrdülőcsapatgy Művek, a MÁV Járműjavító Üzeme, a Debreceni Postaigazgatóság. A befejezés is ünnepi: 85 új munkásőr teszi le az esküt.

Főidény a mezőgazdasági gépműhelyekben

Kielégítő az alkatrészellátás

Az utolsó simításokat végzi egy felújított John Deere-motorn a szerelő és a traktoros

1984. december 4-én fogtak hozzá az ebési Vörös Csillag Termelőszövetkezet gépműhelyében a mezőgazdasági erőes munkagépek téli átvizsgálásához, javításához. A munkában amelyet ez év március 15-ig terveznek befejezni, harminc műhelyszerelő és húsz traktoros vesz részt. A felújításra és javításra ebben a szezonban négy millió forintot fordítanak. Három hónap alatt teljes felújítást kap hét kombáj, két cukorrépa-betakarító, tizenkét MTZ- és John Deere-traktor. Természetesen, az erőgépekhez tartozó munkagépek ugyancsak szükség szerinti futó vagy nagyjavításban részesülnek. Az alkatrészellátást kielégítőnek tartják, amiben közrejárhat, hogy minden megrendelést időben adtak le a KITE-nek, az AGROKER-nek és az AGROBIHAR-nak. Ottjártunk napján százezer forint árú alkatrészt és egy új MTZ traktort kaptak. Természetesen új gépeket is vásárolnak az idén, mintegy 13 millió forint értékben, többek között négy MTZ-t, hat pótkocsis IFA-szerelvényt, rakodógépet.

A termelőszövetkezet egyébként jó közepes évet zárt 1984-ben. Kiemelkedő volt a kukorica átlagermeése ebből 93 mázsát takarítottak be egy-egy hektárról. A cukorrépa hektárja 498 mázsát, a búza hektárja 67 mázsát adott. Sajnos, a tervezettnél magasabb önköltséggel tudták ezeket a hozamokat elérni, úgyhogy az idén az önköltségi csökkentése lesz az egyik legfőbb feladat.

Izreke szedik a Claas Dominátort: a munka szemelői az ebést általános iskola hetedik és nyolcadikos tanulói, akik fakultatív oktatáson vesznek részt

Száz ezer forint árú gépalkatrész érkezett a raktárba (Fotó: Kalmár István)

VAN TARTALÉK „Teljes gőzzel” üzemel az Erőmű

Hosszú ideje tart már a hideg, a hőmérő higanyszála még csak meg sem közelíti a nulla fokot. Így aztán az egyik legnagyobb feladat Debrecenben az Erőműre hárul, hiszen a lakások hőmérsékletét húsz fokon kell tartaniuk. Vasárnap kora délután kértünk tájékoztatást Korcsog Györgytől, a TITÁSZ debreceni erőműjének vezetőjétől.

Szinte teljesen olajtüzeltésre kellett áttérnünk, csak minimális gázt fogyasztunk az utóbbi napokban. Jelen pillanatban négy-öt nap olajtartálékkal rendelkezünk, de ma már újabb olajszállítmány érkezett, melyet éppen most fejeztek le a tartályokból. A hétvégét arra használtuk fel, hogy mosattuk a kazánjainkat — az energiatakarékosság érdekében. Eddig sem okozott számottevő problémát a rendkívüli hideg az erőműben, és azon fáradozunk, hogy a jövőben se legyenek szolgáltatási zavaraink. Az apró vezetékek elfagyását időben kifelvasztjuk, javítjuk. Jelenleg óránként 2700 köbméter keringtetett teljesítménnyel áramoltatjuk a vizet a vezetékekben.

A fokozottan is nagyobb gondot fordítunk a tüzelőberendezéseink beállítására, a menetre pontos tartására.

A Görömbölyi népzenei együttes szombaton délelőtt lépett a nádudvari közönség elé

Pinczési Judit: Kóc Gerzson és barátai

MA BEMUTATÓ A CSOKONAI SZÍNHÁZ PÓDIUMTERMÉBEN

A város kielégíthetetlen mesejáték-, illetve gyermekszínház-szükségletét enyhíti valamelyest a Csokonai Színház társulatának legújabb, mai bemutatója, s majd a bemutatót követő előadások: a debreceni születésű, tragikusan korán meghalt költőnő, Pinczési Judit két gyermekverskötetéből, s kézirataiban levő versek közül válogatták az anyagot, amely a **Kóc Gerzson és barátai** című – verses-mesés játéknak az alapja lett. A **Gali László és Komornik Vera** közös rendezésében színre kerülő játék elsősorban az óvodásoknak, a kisiskolásoknak készült, s hősei: **Kóc Gerzson**, **Panka bohóc**, **Diólánny** és **Kacor Bandi**. Akik, mi sem természetesebb, alkalomadtán hősberré, madáríjesztővé, békává, majomná, darázsá, Berber béggé változnak a művészbemutatót megközelíthető kis pódiumszínpad még kisebb színpadán.

Kevés néző fél el egy-egy előadáson, mindössze hatvan kisgyermek és szülei: az igényeket, a gyerekek meseélményét ismerve mindenképp az ügyben tudakozó-

tunk hát, nem valamiféle kényszerűség tette vajon a bemutatót ebbe a kicsi terembe?

— Ez egy képlékeny anyag, jól mozgatható díszletű, improvizatív elemekre épülő előadás — mondja **Gali László** —, tehát reményeink szerint nem marad meg ezen a kis színpadon. Itt most kipróbáljuk a hangulatát, a gyerekek reakcióit, és tervünk, hogy iskolákba, iskolai tornatermekbe, nagyobb előadótermekbe elvisszük. Gondoltunk arra is, hogy bizonyos előadások után átvisszük a Hungária Kamaraszínházba. S hogy a valóban létező és komoly gyermekelőadás-igényeket kielégítsük, az évad végén feljuttatjuk a **Pinocciót**, s a következő évadban, ösztől játszanánk. A nagyszínpadon ahol nyolc évvel ezelőtt is játszottuk.

A verses-zenés játék négy szereplője: **Lipcsei Tibor**, **Jancsó Sarolta**, **Vizi György** és **Zakar Ágnes**. A játékteret és a jelmezeket **Szabó Ágnes** tervezte.

Bemutató: január 14-én, hétfőn délután 3 órakor.

Diólánny és Kacor Bandi (Jancsó Sarolta és Vizi György)

Puskavégen fácán, őz, vaddisznó

Rendhagyó volt a megye vadásztársaságainak vasárnap megtartott több körvadászata: a vadak élmezőjével, takarmányozásával kezdődött valójában a nap. Úgyanis a rendkívüli időjárásban szemes terményt és lucernát szállítanak szekereken és szánokon a határba és az erdőkebe a vadaknak.

A megyében harmincöt vadásztársaságnak több mint 1700 tagja van. A vasárnapi „eredmény” hasonló volt a korábbi hetek körvadászataihoz. Viszonylag kevés fácán került puskavégre, több őz, több száz tapsifülest hálólal elve fogtak be, exportra küldik őket.

Hajdú Imre megyei vadászati felügyelő összegezése az idei szezonról:

— Az apró vadaknak nem kedvezett a hosszan tartó tavaszi és nyári szárazság. Nagyon sok elpusztult belőlük. A korábbi évekhez képest lényegesen kevesebb a fácán. Nádudvar, Csókmó, Hajdúböszörmény, Komádi vadásztársaságai mintegy 60–70 ezer fácáncsibét

eresztettek a szabadba. Ezekben a helyeken még viszonylagosan jobb volt a teríték. Több társaságnál január 15-én be is fejeződött az ideai fácánvadászat.

— Igen jól sikerült most is, mint az elmúlt napokban az őzvak-vadászat, elsősorban a biharnagybajomi, nagyrábéi, hajdúhadházi és hajdúnánási társaságok területén. A külföldi vadászok fogadásával jelentős bevételre tesznek szert a társaságok.

A megyei vadászati felügyelő szerint nemkívánatos mértékben szaporodott el a vaddisznó. Hajtívadászattal és lesállásokból ritkítják a sok kárt okozó vadat, mert létszámuk már meghaladja — becslések szerint — a négy-százat.

Több vadásztársaságnál folytatták vasárnap is az élőnyúl-befogást exportra. Az elmúlt évek tervszerű vadgazdálkodása következtében jelentősen megnőtt a nyúlállomány, s ez a vadászattal mellett mintegy 12 ezer darab exportra történő értékesítést is lehetővé teszi.

Egy lépés előre az egészségügy terén

A tudósítónak nem kell különösebben kicirkalmaznia a jó hírt, ha az egészségügyről mondhatja el, hogy íme, ismét tettünk egy lépést előre. Örülünk a legkisebb eredménynek is. Ekként érezhetnek most **Balmazújváros**on, ahol a megszünt tudógondozót átépítették, s a napokban már birtokába is veszi a gyermekorvosi szolgálat. A városi jogú nagyközségben eddig is volt gyermekgyógyászati rendelés, de szűk és zsúfolt helyen; erre a kis egészségügyi komplexumra elmondható, hogy összkomfortos. **Dr. Budai Lajos** főorvos szerint stabil orvosi ellátást tükröznek a számok is. Négyezer gyermekre (tizennégy éves korig) hérom szakorvos jut, s ez, Hajdú-Bihar statisztikáját figyelve, kiváló arány. Három orvos elegendő, hogy hajszoltág nélkül ossza meg teendőit, s főleg azért, hogy külön-külön jól felszerelt rendelőkben, de egy épületben vizsgálhatnák, avagy éppen kezelhetik gyermekbetegeiket. Közvetlenebb lesz a kapcsolat a Bartók Béla kórházzal is — egyébként a felszereléseket, az orvosi berendezéseket a „Bartóktól” kapja a község. Megemlítendő, hogy ezentúl az óvodák, az iskolák egészségügyre csak előnyösebbé válhat **Balmazújváros**on a csecsemőhalandóság statisztikájának rovására már két éve, hogy nem írnak számot, habár a nulla is szám. 1983-ban és 1984-ben is 231 gyermek született, s egy sem halt meg. Az új szolgálat értük is van. No és a nagyobbakért.

Rendelési idő: egész nap, reggel 7-től este 7-ig.

Élenjáró a Tánics Mihály munkásörégység

A Tánics Mihály munkásörégység gyűlése tulajdonképpen már a koszorúzással elkezdődött. Szombat délelőtt a püspökladányi felszabadulási emlékművet koszorúzták meg az egység tagjai, majd a 123-as számú szakmunkásképző intézet tornatermében folytatódott a gyűlés.

G. Nagy István, a Tánics Mihály munkásörégység parancsnoka jelentett **Garai Sándor** megyei munkásör-parancsnoknak, majd a Himnusz hangjai után **Nagy Ibolya** szavazata következett.

Dr. Matolcsi Lajos, a Püspökladány városi jogú nagyközségi Tanács elnöke köszöntötte a jelenlevőket, köztük **Bíró Gyulát**, az MSZMP Központi Bizottságának tagját, az MSZBT országos főtákarát és **Magyar Józsefet**, a megyei pártbizottság titkárát. Ezt követően **G. Nagy István** beszámolója következett az egység 1984. évi munkájáról.

Előbb **Bíró Gyula**, majd a szovjet hadsereg mihályhalmi egységének képviselője szolt a beszámolóhoz, illetve köszöntötte a jelenlevőket.

Garai Sándor emléklapokat adott át a nagyrábéi **Petőfi Tsz** kollektívájának.

Élenjáró munkásörégység címet, a vele járó vándorserleget és oklevelet kapott a Tánics Mihály munkásörégység. **Garai Sándor** **G. Nagy István** nyújtotta át a kitüntetést. A megyei parancsnok országos parancsnoki dicséretet és tárgyjutalmat adott át **G. Nagy István** egységparancsnoknak, **Kovács Gábor** és **Birinyi László** egységparancsnok-helyetteseknek.

Emléklapokat kapott a szovjet hadsereg mihályhalmi egysége. Kiváló raj lett a berettyóújfalui **II. Rákóczi Ferenc** egység háró raja. Az egység kiváló szakasza a negyedik szakasz. Az egység kiváló raja az első szakasz harmadik, illetve a második szakasz második raja.

Négyen kaptak Kiváló Parancsnok, tizenegyen Kiváló Munkásör kitüntetést.

Ezt követően szolgálati érdemérmek, munkásör-emlékérmek, illetve emléklapok átadására került sor. Az egységűlést úttörők köszöntötték, majd a jelenlevők átvonultak a nagyközségi művelődési központba, ahol a Magyar Néphadsereg Művészegyesületének kulturális műsorát tekintették meg.

Egyedül a kertben

Legutóbb két évvel ezelőtt volt ilyen hideg a debreceni Kossuth Tsz apafai almakertjében, mint most, sőt nyolcvankétben mínusz huszonötöt is mértek, de **Karsai Mihály** akkor is mindennap felfogta a maga sorát, és metszett reggeltől estig. — Ritka kemény ember — nyugtázza ki nem mondott gondolatokat **Pálinkás István** főkertész, amint a korábbi napokban mért mínusz 23 Celsius-fokhoz képest szinte enyhének mondható mínusz tíz-egynéhányban az olócsattogás irányába baktatunk, ki-kitérvén a finom függönyként élénk csapódó porhó elől.

— Egyedül, egyedül? — Meglehet. **Tarcsi Gusztáv**ot láttam még tíz órakor, hacsak ő nincs kint. — Nem fázik a keze? — Amíg a kesztyű el nem ázik, nem. — De elázik, az a baj... — Igen, az. **Ódaragad** a fűrészhöz. **Tessék** csak nézni! Így már fázik. De mit lehet tenni? Megfűkálom és megyek tovább. — Látom, ott a motorke-rekpar a sor végén. **Messziről** jár? — Debrecenből. — Ami azt illeti, mínusz húszban, motorke-rekparon az sincs közel. — Reggel hét órakor én mindig kint vagyok a kertben és fél négyig metszek. — Mennyiért? — Attól függ, hogy a fa milyen. Van olyan, amelyikből húszat, de olyan is, amelyikből csak tizenhatot-tizen-hetet tudok megmetszeni. — Bizony, ilyenkor lassabban megy, mint jó időben — veszi át a szót a főkertész, mintegy mentegetőzve, egyszerűsített magyarázatul annak, hogy nagy hideg ide, nagy hideg oda, a kereset megáll száznál, két-százötven forint között. — Igazság szerint szakmailag

metszeni s eddig 30 hektárral végeztünk.

— Mit mondanak a kertészek az almákról?

— A termőrétegek jó termett sejtetnek, kövérek, tehát a kilitás ilyen szempontból biztató. Köszönhetjük az idejében befejezett szüretnek...

G. I.

Szánkó- és korcsolyabalesetek

Vasárnap kora délután kértünk tájékoztatást néhány szerv ügyeletesétől. A Nyíregyházi Közüti Igazgatóság jelentése szerint **Hajdú-Bihar** és **Szabolcs-Szatmár** megye területén a főútvonalak túlnyomó többsége havas, hókásas, de vannak helyenként száraz útfelületek is. A mellékútvonalak havasak, jegesek, csuszosak. Az igazgatóság területén folyamatosan az érdesítő homok szórása. Enyhébb hideg esetén szósórára is sor kerül. **Hajdú-Bihar** területén jelenleg 1782 tonna a sókészletmennyiség.

A mentőket szombaton és vasárnap nem riasztották a szokásosnál többen. Mint ahogy ezt a rendőrség illetékesétől is megtudtuk, a csuszós, jeges útvonalok következtében nem volt komolyabb baleset. Szombaton a mentőknek azonban körülbelül tíz alkalommal kellett gyermeket az ortopéd klinikára szállítani. A balesetek számkösz, illetve korcsolyázás közben érték a gyerekeket. Mint a klinika ügyeletes orvosa elmondta, általában a kezük sérült meg a fiataloknak. **Kesztyű** nélkül korcsolyáztak és egy bukás után mások korcsolyával mentek rá a kezükre. A balesetek közül egyik sem mondható igazán komolyknak.

A tűzoltók egyetlen esete Pocsajban volt. A **Rákóczi** út 23. számú házban január 12-én 23.30-kor tűz ütött ki, melynek következtében a fűdémsterkeztet részben leégett. Személyi sérülés nem történt, a berettyóújfalui tűzoltók rövid idő alatt eloltották a tüzet. A becsült kár 20 ezer forint körüli.

A **TITÁSZ** és a **TIGAZ** ügyeletesi nyugodt hétvégéről számoltak be, amikor telefonon kerdeztük őket.

„A lényegre tö... te, a gondokat, n... sem véka alá rej... zás volt...” Ez... zatot jegyezte fel... a MEDICOR deb... simúszter-gyára... pártalapszervezet... gyűlése után, am... kommunista k... vezetőségválasztá... vitatták az MS... kongresszusára... irányelveket.

A harminctagú... szervezetet az ü... tás munkaterüle... az ügyvezetett tr... gozó munkások, esztergályosok, v... lők jelentik színt... szében, akik a d... szak után még a... fürdőből kilépve... párttaggyűlés tar... találhoz. Megha... alapszervezeti tit... zését a pártc... már elhangzott v... hihették volna, után már jóform... vélemény. Volt... is.

De nemcs a termelés

A MEDICOR... VIII-as pártala... ben még vitáztak... sejtet talán, hogy... óra alatt az a... közel húsz százz... tette véleményét... ge pedig az, ami... színhelyének je... is kiderül, vagy... fő tennivaló a... erőteljes növelés... szíve az a... kommunista me... a nyilvánvalóan... csoportkeretek k... fejtett véleménye... nagyobb hatékony... elérni a munká... lésben, de az é... den területén. Az

Lakás

Kevés iparág lé... lyikben a decemb... év végi hajrá ide... toípar ilyen: s... természetnek a te... lődés ellenére ki... jellege többnyir... li az építőket a... pok vágtazásató... len is lehet gyár... és a csempezés is... szaka. Am nem... fejezték be k... munkájukat a rég... terek; a techno... nyes, a szabadba... éjszakai munka... széles. A nyu... gokban például... nek arra, hogy... glával temperál... kész lakásokat, s... szakiparosok tel... nak. Náluk ilye... a lakásépítés.

Nálunk nem le... kasépítés — v... eredményei ellene... évre feladatot... még mindig sok... nak saját, vag... szerűbb otthonra... A karácsony é... ti napokat ugya... rában ledolgozt... lalatkánál, de j... mindenhol újra... tek az építkezés... lynál több mu... építőkre 1985-be... változtatlanul eg... toszabb — gazda... litikai — feladat... építés.

A pontos... még nem áll... sünkre. A nove... adatokból az onba... értelműen látszik... évi lakásépítési... adási tervüket r... tették a kivitelez... vállalatai. Ez oss... lakás megépítés... ta elő az ország... a legnagyobb... ÉVM-hez tartozó... lat kapta; nekik... kást kellett volna... niük. A tanácsi

KONGRESSZUSRA KÉSZÜLÜNK

„A fő tennivaló az eredményesség erőteljes növelése!...”

Az irányelvek vitája a MEDICOR-ban

„A lényegre törekvő, őszinte, a gondokat, nehézségeket sem véka alá rejtő tanácskozás volt...” Ezt a summázatot jegyezte fel az újságíró a MEDICOR debreceni orvos-simuszter-gyára VIII. számú pártalapszervezetének taggyűlése után, amikor a kis kommunista kollektívában vezetőségválasztás előtt megvitatták az MSZMP XIII. kongresszusára kiadott irányelveket.

A harminctagú pártalapszervezet az üzemfenntartás munkaterületén, vagyis az úgynevezett tmk-ban dolgozó munkások, lakatosok, esztergályosok, villanyszerelők jelentik szinte teljes egészében, akik a délelőtti műszak után még jóformán a fűrdőből kilépve ültek a fűrdőtaggyűlés tanácskozásszerű társalgásához. Meghallgatták az alapszervezeti titkár összegzését a pártcsoportokban már elhangzott vitáról, s azt hitték volna, hogy ezek után már jóformán nem lesz vélemény. Volt... Még vita is.

De nemcsak a termelésben!

A MEDICOR debreceni VIII-as pártalapszervezetében megvitatták is. Amit sejtett talán, hogy röpké egy óra alatt az alapszervezet közel húsz százaléka kifejtette véleményét. Ezek lényege pedig az, ami a taggyűlés színhelyének jelmondatából is kiderül, vagyis, hogy „a fő tennivaló a hatékonyság erőteljes növelése”. Ezt megismerve az alapszervezet kommunisztái megismételték a nyilvánvalóan már pártcsoportok között is kifejtett véleményüket: igen, nagyobb hatékonyságot kell elérni a munkában, a termelésben, de az életünk minden területén. Az elhangzott

vélemények szerint pedig leírható: Nagyobb hatékonyság kell a nevelésben, a szociálpolitikában, a közrend védelmében, az eszmények formálásában, a környezetvédelemben, közigazgatásban, és lehetne sorolni tovább.

Mert a debreceni pártalapszervezet kommunista munkásai nem féltek kimondani például, hogy a törvényeink túl humánusak. Ha valaki zöldterületre lép, még több száz forintjába is kerülhet a bírság, de ha munkából hazafelé menet az alvilági elemek útjába kerül, megverik, a tettesek sokszor büntetlenül megúszkálják. Igen. Az ilyen véleményben benne van: nagyobb hatékonyságot várnak az emberek a közbiztonság védelmében is.

Még a szociálpolitikában is

Sok mindent elmondtak a debreceni MEDICOR-pártalapszervezet tagjai mindaból, ami a szívüket nyomja, s amit társadalmunk jelenlegi helyzetében fontosnak tartanak.

A szó szoros értelmében vita kerekedett például arról, hogy milyen legyen az öregekről való társadalmi gondoskodás. Jó-e, helyese-e a nyugdíjak utolsó bér, illetve jövedelem szerinti differenciálása? Helyese-e, ha a társadalom gyűs és egyéb szociális segélyezés formájában támogatja a népesedést? Nem lenne-e helyesebb, ha inkább olyan jövedelmet élveznének a dolgozó emberek, amelyből több gyermeket is vállalhatnának. Mert a pusztán szociális szempontok sokszor a lumpen, a munkakerülő elemeket dotálják.

Izgalmas, érdekes vélemények csaptak össze a párttaggyűlésen. Az MSZMP Központi Bizottsága a kongresszusi irányelvek vitára boszorkányosan azonban épp ilyen aktív, pezsgő véleménynyilvánítást várt, hogy társadalmunk jelenlegi helyzetének minél teljesebb elemzésével a kommunisták nagy családja járuljon hozzá azon politikai kimagasláshoz, amelyet néhány hónap múlva a párt XIII. kongresszusa emel a döntés rangjára.

Hornyák András

ELTELT EGY HÉT

A hideg és az enyhülés

Ha száz embert arról kérdezzünk, mi volt a legjellemzőbb az elmúlt héten, kilencven legalább a hideget említi. A hét elején ránk tört a TEL. Úgy, igazi — mondhatnánk, nosztalgikus — formában, hóval, jéggel, mínusz húsz fokkal. Az idősebbek szólták mondogadni, hogy bezzeg régen a tél is valódi volt, nem ilyen se hideg, se meleg, hanem heteken keresztül csikorgóan kemény, amikor kilátni se lehetett az ablakokon a jégvirágcsokroktól, reggelként léket kellett útni a konyhában álló vödör befagyott vizén, hogy mosakodni lehessen, a határban meg fagyott madarak tetemei hevertek. Az volt csak a tél a javából!

Kétségtelen, meteorológiai feljegyzések is igazolják, hogy az utóbbi évtizedekben egy kicsit átalakult az időjárásunk, kevesebb a szélsőség, így a hosszasan tartó kemény hideg is, az érzéseinkbe azonban más tényezők is bejátszanak. Nem egészen biztos, hogy hajdan csak azért fázott annyival jobban a lábunk, mert keményebbre fagyott alatta a föld, talán a jobb, melegebb lábbeliknek is szerepe lehet benne, hogy manapság nem kell kámforos kenőccsel kengetni a gyerekek sebesre fagyott lábcskáit. Ót-hat kilométeres távolságot is kevés embernek kell mostanában gyalog megtenni, akár esik, akár fúj. A tüzelőt se dekázgatják már úgy a családok, mint amikor még húsz mézsa szem egy félre kevés falusi család számára megengedhető luxusnak számított.

Lehet, hogy a tél is szelídült, de biztos, hogy mi is sokkal jobban tudunk védekezni ellene, mint negyven vagy akár csak húsz évvel ezelőtt is. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ne érezzünk meg a hideget, s azt sem, hogy új életformánk ne adna újabb gondokat. Hiszen a nagyobb komfort, miközben a természet nagyobb fokú szolgálatba állítást jelenti, egyben fokozott kiszolgáltatottság is. Ha elfagy vagy megreped egy gázvezeték, városi lakások száza válhatnak fűthetlenné. Kisebb műszaki hibák következményeként is egyik napról a másikra jégveremmel válhat a lakás vagy éppen iskola. s ilyenkor a pótmegoldásokra sincs sok lehetőség. Hiszen a bérházi lakásban nem lehet az átmeneti fűtészavar idején kályhába vetni a fűlősleg kacsákat, a meleg érdekében feláldozni egy-egy ócska bútordarabot... Nemigen van más lehetőség, mint panaszkunkal ostromolni az illetékeseket, s várni, hogy végre sikerre vezessen a szerelő munkája. Közben általában nem a leghízelgőbb mondatokat fogalmazgatjuk számukra — pedig a lelkünk mélyén őszinte tisztelettel adózzunk azoknak az embereknek, akik

óriási erőfeszítésekkel igyekeznek helyreállítani életünk megszokott feltételeit, csákányozzák a földet, hogy megtalálják az elfagyott csövet, felmászunk a villanyoszlopra, hogy megjavítsák a szakadt vezetéket. Miközben mi, a többség a meleg szobában — rossz esetben nagykabátba burkolózva — a vacsoránkat fogyasztjuk — valakik a cudar viszonyok között is szállítottak tejet! —, s közben fél szemmel a tévére figyelünk. Egy kicsit megborzongunk, amikor arról szól a híradás, hogy hányan fagytak meg Franciaországban s hogy milyen károkat tett a fagy a dél-európai citromültetvényekben. Ennél nagyobb figyelemmel az elmúlt héten valószínűleg csak egyetlen eseményt követtünk.

Genfben találkozott a Szovjetunió és az Egyesült Államok külügyminisztere. Ezt a hírt legszívesebben csupa nagybetűvel íránk le, hiszen olyan nagyon vártuk. A politikusok pontosan helyére tudják tenni ennek a találkozásnak a jelentőségét, őszintén megmondva, hogy itt még semmi sem dől el, optimizmusról beszélünk. Ez ad reményt, hogy elkezdődött valami. Egy kis bizonytalan sárga sugar az utóbbi év rakétákkal befagyasztott világába, remény arra, hogy csökkenhet a szorítás, ami akaratlanul a lelkünket nyomja, ha az emberiség — önmagunk, gyereink, unokánk — jövőjére gondolunk.

Talán az egyik legtalálhatóbb hasonlata a nyelvnek, hogy a háborús veszélyt minden szempontból az időjárással példázuk. Hidegháborúról, a tárgyalások befagyásáról, jeges légkorról beszélünk, s pontosan tudjuk, mit jelent, mennyiben azonosítható a tél kegyetlenségével. És tavasszal enyhül az idő, tárgyalásokkal enyhül a politikai légkör. Ez az utóbbi, az átvitt értelmű enyhülés még annál is fontosabb számunkra, mint hogy a hőmérő higanya kezdjen felfelé kúszni. Hiszen a tél így is, úgy is mindenképpen véget ér, a nemzetközi élet, az emberiség fenyegettségének hidege azonban a legnagyobb nyári kánikulában is borzongat minket. S ha végig gondoljuk, könnyű belátnunk, hogy amit fegyverekre vagyunk kénytelenek költeni, mert rákényszerítettek azok, akik a fegyverkezésben is üzleti hasznot találnak, abból a pénzből nem épühet lakásoknak, iskoláknak, kórházaknak melegt adó erőm. A katonák pácélisakja pedig sok-sok kisgyerek meleg kesztyűjének árát emésztheti fel.

Tudjuk ezt, s talán ezért éreztük a genfi tárgyalás után valamivel enyhébbnek az időt, mint amennyire azt a hőmérők állása indokolta.

Nagy Zsuzsa

Lakásépítés

Kevés iparág létezik, amelyben a december nem az év végi hajrá ideje. Az építőipar ilyen: speciális, a természetnek a technikai fejlődés ellenére kiszolgáltatott jellege többnyire megkíméli az építőket az utolsó napok vágtázásától. Igaz, télen is lehet gyártani panelt, és a csempézés is folyhat éjszaka. Am nem véletlenül fejezték be a készülő építési munkáikat a régi építők: a technológia kényes, a szabadban végzett éjszakai munka pedig veszélyes. A nyugati országokban például nem költenek arra, hogy drága energiával temperálják az adósk lakásokat, ahol a szakiparosok télen dolgoznak. Náluk ilyenkor leáll a lakásépítés.

Nálunk nem lehet. A lakásépítés — vitathatatlan eredményei ellenére — egész feladatot ad, mert még mindig sok ezren várnak saját, vagy új, korszerűbb otthonra.

A karácsony és újév közötti napokat ugyan már korábban ledolgozták a vállalatok, de január 2-án mindenhol újra benépesültek az építkezések. A tavalyinál több munka vár az építőkre 1985-ben, akiknek változatlanul egyik legfontosabb — gazdasági és politikai — feladatuk a lakásépítés.

A pontos statisztika még nem áll rendelkezésünkre. A november végi adatokból azonban már egyértelműen látszik, hogy 1984. évi lakásépítési, illetve átadási tervek nem teljesültek a kivitelező építőipar vállalatai. Ez összesen 37 500 lakás megépítését irányozta elő az országban. Ebből a legnagyobb arányt az EVM-hez tartozó 45 vállalat kapta: nekik 31 500 lakást kellett volna megépíteniük. A tanácsai vállalatok

sem teremt rendet a sokszor egymás ellenére érdekelt szervezetek között.

A beruházónak ugyanis úgy kellene elkölteni a rendelkezésre álló pénzt, hogy azzal a leggazdaságosabb módon létesüljenek új lakások — ehhez azonban változtatnia kellene a kivitelezők között, akik viszont nem szívesen vállalkoznak a maximált áras lakásépítésre. Az értékesítő pedig szeretné a lehető legmagasabb árat érvényesíteni a vevővel kötött szerződésében, aki kiszolgáltatva áll hármójuk között.

Nemcsak közöttük kell összhangot teremteni az új esztendőben, hanem kordában kell tartani az áremelkedést is. Erre biztosítékokkal látják az, hogy miközben az építőipari szervezeteket a gazdaságirányítás tereli a versenyszférába, a lakásépítőket (illetve rajtuk keresztül a lakásvásárlókat) megkíméli a piaci mozgások hatására változó árakról.

Ez azért lesz igen kemény dió, mert az építőipar nem önálló: háttérre, a bedolgozó vállalatok, az alapanyaggyártók nem kíméltetnek meg a piaci hatásoktól, és az ezek közvetítette ár-emelkedéseket a kivitelezők nem háríthatják tovább teljesen a vásárlókra. Vagyis rájuk hárul a feladat, hogy a növekvő költségeket kigazdálkodják, szervezési intézkedésekkel megtakarítsák.

1985-ben az elmúlt évihez hasonló nagyságrendű feladatot várja a lakásépítő: 37-38 ezer otthon kell átadni hazánkban. A fizetések kereslet csökkenése azt is magával hozta, hogy ezt a tervet nemcsak mennyiségében kell teljesíteni, hanem a korábbiaknál jobb és szebb lakást kell építeni.

Szikora Katalin

Akikkel a múlt héten találkoztunk

„Ha tél van, legyen igazi”

E napokban nagy szükség van a városgazdálkodási vállalatok munkájára. Ha a nagy hó ellenére könnyedén tudunk közlekedni, az nekik köszönhető. Ha viszont a kevés hóból is leküzdhetetlen gát képződik a járművek előtt, akkor sok szidalom címet juthat az utcák nyilvánosságát előtérbe hozó munkájukat: homokot szórnak, seprnek, havat tolnak, nyáron pedig locsolnak.

Rácz István gépkocsivezető szereti a munkáját. Nem csak a szavai bizonyítják ezt, hanem a lelkesültsége is. Ez a harmadik munkahelye, s mostani vállalatánál húzta le a legtöbb időt, tizenhat évet. Debreceni születésű, a Tócsok kertben élte gyermek- és ifjúkorát. A városnak abban a részében, ahol vállalatának központja található. Ma feleségével és két lányával egy Kartács utcán szövetkezeti lakásban lakik. Korábban segédmunkásként, útként dolgozott valameddig. Eltöltötte, hogy szakmát szerez. A gépkocsivezetést választotta. Mostani munkahelyére kerülve egy évig platós kocsival járt (többnyire szemetet hordott), mástól évtizede vi-

szont a ZIL tehergépkocsi nyergében ül.

— Ez a gép kis módosítással többféle munka végzésére alkalmas: tehető: locsolás, seprés, hótolás, homokszórás.

— Bizonyára nem örül a csapadékos télnek.

— En szeretem a havat. Januárban ennek van ideje, s ha már tél van, legyen igazi. Ha az utcákat tisztítjuk, „mentesítjük”, valamennyivel többet keresünk. A kint töltött munkaórák mindig egykét plusz négy forintot kapunk.

— Ha néhány pehely hull-dogálni kezd, mindjárt a gépekre ülnek?

— Nem, csak akkor, ha komolyan látszik a havazás, s biztosan megmarad. Olyankor aláhokolunk a hóvak, hogy majd könnyebb legyen letolni és leseperni.

— Nagy szükség esetén hány gép járja az utcákat?

— Kilenc. Három meggyünk egy bolyban. Előbb az úttest egyik feléről toljuk a havat, visszafelé pedig a másikkal.

— Ha nincs munka, mi a feladatuk?

— Készenlétben állunk. Kilencen itt töltjük az éjsza-

kát a központban, várjuk a havazást. Beszélgetünk, nézzük a televíziót, pihenünk. Egyik héten téli szakások vagyunk, másik héten nappalosok. Ha az utcánk nincs tiszta, nappal javítjuk, rendbe rakjuk, takarítjuk a gépeket. Mostanában gyakran sor kerül a „bevetésre”, s a teler továbbra is hóeséssel riogat.

— Teljesítményre dolgoznak vagy órábérre?

— Legtöbbször órábérre. Így számolják el a seprést, a hóletolást, a homokszórást. Egyedül a locsolásért adnak teljesítménybért, mennél többször fordulunk, annál jobb a pénz.

— Mivel lehet leginkább keresni?

— A locsolással.

— Mindegyiküket kivezényelhetik mindegyik utcára?

— Nem. Mindenkin van saját területe. En a Vörös Hadsereg útján, a Hatvan, a Nyugati, a Thomas Mann és több más utcán, valamint a Segner téren dolgozom.

— Szokott-e fázni?

— Csak addig, amíg be nem ülök a gépbe. Ott meleg van, bármennyi is legyen kinn a fok minuszban.

Erdei Sándor

Az oldalt összeállította: Kenyeres Ilona

Mikortól érvényes a CSÉB 150?

László Sándor, Debrecen, István út 75. szám alatt lakó olvasónk levelében közölte, hogy 1984. szeptember 14-én munkahelyén a korábbi CSÉB 80-as biztosítást CSÉB 150-esre változtatta. A szerződéskötés kor azt közölte vele az Állami Biztosító munkatársa, hogy a szerződés az aláírás napjától érvényes. Levélírónk szeptember 25-től tartósan megbetegedett és a 28 táppénzes nap eltelté után kérelmére csak a CSÉB 80-as alapján fizetett a biztosító. Helyesen járt el az Állami Biztosító? Ezt kérdeztük meg Kovács Jánostól, az Állami Biztosító Hajdú-Bihar megyei Igazgatósága lakossági biztosítások osztálya vezetőjétől.

— Alapvető, hogy a CSÉB 150-es szerződés az aláírás napján érvénybe lép két alapvető szolgáltatásunkban: haláleset és balesetből eredő egészségkárosodás esetén — mondta Kovács János. — Igaz viszont, hogy a biztosító az aláírást követő 15 napon belül elutasíthatja a szerződést, ha az aláírás napján ügyfelünk nem volt aktív dolgozó, azaz táppénzen vagy nyugdíjban volt, vagy a szerződés

egyéb feltételeit nyilvánvalóan sértő eset állapítható meg. Egyéb szolgáltatásaink a CSÉB 150-es alapján az aláírást követő hat hónap elteltével lépnek érvénybe. Így például a betegség és a gyógyintézetű ápolás idejére járó térítések.

— A konkrét esetben sem vezették tehát félre munkatársaink a panaszost. A tájékoztatást félreértette. Ezért és itt is szeretném felhívni ügyfeleink figyelmét, hogy alaposan tanulmányozzák át a biztosítóval kötött szerződésnek a CSÉB-könyvecsékben rendelkezésükre álló szövegét, elejétől végig. A panaszot jogtalanság nem érte. A korábbi CSÉB 80-as alapján — jogfolytonosságát figyelembe véve — az Állami Biztosító kifizette neki a 28 táppénzes nap után a szerződés alapján járó összeget. Hadd tegyek még annyit hozzá, hogy az Állami Biztosító a CSÉB-szerződések megkötésekor legyen az akár a hónap első napján is — abban a hónapban nem kéri a díjat, de a fentebb említett feltételek szerint már vállalja a közzétartást.

(ny)

"PARKOLÓ" AUTÓ

A képen látható teherautó a Debreceni Konzervgyár tulajdonát képezi, s december 20-án óta „parkol” a debreceni Balogh Mihály utca 14. számú ház előtt — jelentették az ottlakók.

(Fotó: Kalmár István)

Tisztelt Szerkesztőség!

A debreceni Lorántffy utcán, ahol lakom, több mint négy hónapja csatornafelújítási munkákat végeznek egy budapesti cég: a BONEX dolgozói. Mi, ittlakók úgy tapasztaljuk, hogy valami nincs egészen rendben ezeken a munkálatoknál: szak-szerűtlenül végzik azokat. A csatornabontások következtében több helyen károsodtak az épületek, gáz- és vízvezetéküket sértették meg. Néhol folyik a víz a főcsatornából,

a 20. számú ház előtt pedig erős gázzívárgást észleltek az arrajárók. A 11. szám alatt nyitva hagyták a kibontott vízvezetékcsövet, a víz megdölgött. Mi, ittlakók úgy tapasztaljuk, hogy valami nincs egészen rendben ezeken a munkálatoknál: szak-szerűtlenül végzik azokat. A csatornabontások következtében több helyen károsodtak az épületek, gáz- és vízvezetéküket sértették meg. Néhol folyik a víz a főcsatornából,

Tisztelettel:
Bakó Ferenc,
Debrecen,
Lorántffy utca 11.

Elkésztett távirat

Cs. J., Debrecen, Károlyi Mihály utca 3. szám alatt lakó olvasónk részére december 29-én táviratot adtak fel Parádról. Ebben közölték, hogy várják őket szilveszterre, asztalt is foglaltak részükre az egyik szórakozóhelyen. A táviratot 29-én délután fél háromkor vette fel a parádi postahivatal, a debreceni posta pedig fél négykor már meg is kapta az

üzenetet. Az olvasó viszont csak 31-én reggel kapta meg, illetve vette ki a postaládából a táviratot — s ez az időpont már késő volt ahhoz, hogy aznap programjukat megváltoztassák. Mint mondta, elképzelhető, hogy a távirat már előző nap bekerült a levélszekrénybe, erről azonban ők nem tudhattak, mivel semmiféle felirat nem jelezte ezt a szekrényen.

VÁLASZOK

ROVARIRTÁS UTÁN

A fenti címmel lapunk 1984. november 6-i számában egy húsz aláírással érkezett levél közöltük arról, hogy a debreceni Fényes udvar 11. számú házban a nyári rovarirtás után még több lett a csótány, mint azt megelőzően; mintha csak a vegyszer „csalogatta” volna elő a bogarakat.

A DIK-től érkezett válaszban közölték, hogy a csótányirtást 1984. június 1–17. között végezték, a „cikk megjelenése előtt 154 nappal” — amint írták. A DIK-hez ezzel kapcsolatban nem érkezett panasz. Am az irtást végző kisiparos az újságikk megjelenése után a panasztevőket felkereste és ismét elvégezte a vegyszerezést.

„Megjegyezni kívánjuk — írják a válaszban —, hogy a Fényes udvari lakók 10 százaléka nem engedte meg e káros rovarok irtását, illetve az úgynevezett „mérgezőt” — ami körülbelül 3 centiméteres sávban kell borítsa a falak melletti padlóburkolatot — azonnal felmosta, azaz hatástalanította. Ezek a lakók automatikusan kizárták magukat a garanciálisan végzendő rovarirtásból, amit — mint fentebb említettük — a kisiparos a panasztevő jogosultaknál idejében történt bejelentés alapján folyamatosan elvégzett.”

EGY KÉRÉS A VOLÁNHOZ

A Napló 1984. november 13-i számában a fenti címmel jelent meg a debreceni Kerekestelepen lakók nevében írt levél: kérésük az, hogy a 4-es számú és a 4Y számú autóbuzok ne csak délután 6 óra előtt, hanem később is forduljanak be a fürdő utcájába.

A Volán 6. számú Vállalattól érkezett válaszban megírták, hogy az említett járatok azért térnek be naponta reggel 8 óra és délután 6 óra között a fürdőhöz vezető utcába, mert előrendőri céljuk a fürdőbe igyekvők szállítása, a fürdő nyitvatartási ideje alatt.

„Utasfelmérési adataink szerint a debreceni MÁV-állomástól 22 óra 30 perckor induló említett járatról legfeljebb három-három lezülő utas volt a »Fürdő-bejárat út« elnevezésű megállóban. Így nem indokolt, hogy e járat autóbuzsai a délutáni műszakok után is bemenjenek a fürdő utcájába.”

ISMÉT...

A kondorosi állomásépület megszüntetéséről

Az elmúlt évben több olvasónk kért választ arra, miért szüntették meg a debreceni-kondorosi vasúti megálló épületét. Az illetékesek válaszában többek között az állt, hogy a balesetveszély — „szükített rálátási háromszög” — indokolta a lebontást, s „az épület pótlásáról nem kell gondoskodni, mert azon a vonalon autóbuzközlekedés is van”. Az ottlakókat és a kiskerttulajdonosokat ez a válasz azonban nem elégítette ki, mint ahogy ez dr. Kiss Lajos debreceni olvasónk leveléből kitűnik:

A rádió január 2-i reggeli adásában beszélgetés hangzott el a MÁV egyik vezetőjével. A riportalany arra a kérdésre, hogy mit tesz a MÁV a fokozatosan csökkenő utaslétszám visszaszerzésére, azt válaszolta, hogy ennek

érdekében mindent elkövetnek, s nemcsak szeretettel várják az utazókat, de egyenesen „elébe mennek” az utazni vágyó közönség igényei teljesítésének.

Ha ez így van, akkor talán joggal kérhetjük, hogy a múlt évben megszüntetett és simára gyalult kondorosi vasúti megállónál az ott fagyoskodó, toporgó utazóközönség számára akár deszkából vagy műanyagból készült várakozóhelyiséget építsenek. Mégis jobb lenne — s az utaslétszámot is növelné —, ha a napi munkába indulók és a kiskerttulajdonosok szorgalmas hada fedél alá bújhatna az időjárás viszontagságai elől. (A buszmegálló egyébként több kilométerre van a kiskertektől). Reméljük, hogy kérésünk meghallgatásra talál.

TÜZÉP-telepet kérnek a józsaiak

A városrész lakói nevében néhány alapvető problémáról írt Katonka Sándor, Debrecen-Józsa, Bajza utcai olvasónk. Többek között:

„A 35. számú főút rövid szakaszát kivéve itt néhány utcában csak minden második oszlopon van világítótest. Ám utcáink többségében már csak minden negyedik oszlopon van égő, ami már szinte csak jelképes közvilágítás, mert az úttest, a gyalogjárda maximum 30 százaléka kap fényt. Egyes utcákban — így a Bajza utcában is — rosszabb a helyzet, mert a gyalogjárda a közvilágítással ellentétes oldalon van. Meddig?”

Olvasónk felteszi a józsaiak nevében a kérdést: Miért nincs ott TÜZÉP-telep? Vasút van, a városrész lélekszáma magas. A tüzelőszállítást ugyancsak sokba kerül nekik.

TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

Tavaly november 27-i lapszámunkban a fenti címmel közöltük Ritók Jánosné berettyóújfalui olvasónk panaszát: „sürgős” jelzéssel feladott táviratáról előbb aznap „kézbesíthetetlen, címzett ismeretlen” szövegű értesítést kapott, majd négy nap múlva arról értesítették, hogy azt a táviratot mégiscsak kézbesítették. Panaszolta azt is, hogy egy nem neki címzett levelet kétszer kézbesített hozzá a helyi posta, bár első ízben személyesen vitte vissza.

Dr. Szabó Gyula, a Debreceni Postaigazgatóság postaforgalmi igazgatóhelyettese — többek közt — így válaszolt a panaszra.

„Megállapítottam, hogy a cikkben leírtakkal ellentétben a távirat késedelmes és a levél téves kézbesítése nem egyértelműen postai mulasztás következménye.” Ugyanis helytelen volt a távirat címzése, az aznap értesítés ellenére sem érkezett a postához jó cím: ráadásul a címnyomozást késleltette, hogy közben volt egy vasárnap. Így csak a következő hétfőn tudták a megfelelő címre kézbesíteni a táviratot. „Így a távirat késedelmes kézbesítése egyértelműen az ön téves címzésének a következménye” — írta az igazgatóhelyettes.

A kétszer téves címre kézbesített levél ügye bonyolultabb: először is a helyettesítő kézbesítő vitte rossz címre; másodsor: a postai dolgozó nem jegyezte fel, hogy a panaszos miért vitte be a postahivatalba a nem neki szóló küldeményt; harmadsor: hétfőn ismét munkába állt az állandó kézbesítő, s ő — mit sem tudva az előzményekről — ismét a panaszoshoz vitte azt a levelet.

EGY MOSÓGÉP KÁLVÁRIÁJA

Ugyancsak a tavaly november 27-i lapunkban adtuk közre Iván Aronné debreceni olvasónk panaszát mosógépének október 18. és november 1. közötti, többszöri ármódosításos, végül sikertelen „javításáról”.

„Megállapítottam, hogy dolgozóink egy részét nem megfelelő árajánlatot adtak, másrészt ehhez sem kérték ügyfelünk hozzájárulását. Ezért a vétkes dolgozókat felelősségre vontam és intézkedtem, hogy a számla összegét fizessék vissza a panaszosnak, mivel 6 időközben mással megjavíttatta a mosógépet.”

A lift csak felfelé mehet?!

Nagy Antal, Debrecen, Petőfi tér 10. X. emeleten lakó olvasónk hívta fel a figyelmünket, hogy lakóházukban úgy szerelték át a liftek hírvérendszert, hogy éjszaka a felsőbb szintekről nem tudnak azzal lemenni, le nem hívhatók. Veszélyes! Olvasónk például december 10-én ügyeletes orvost volt kénytelen hívni szívbeteget feleségéhez. Először is ő szívbeteget, bontal kénytelen volt tíz emeletet meg a magasföldszintet „legyalogolni”. Majd a megvárt ügyeletes orvosnő a vizsgálat végeztével ugyanezt az utat lelépkedni, a panaszos udvarias kísérete mellett. Az éjszaka szolgálatos „illetékes” minderre csak annyit mondott: „A szabály, az szabály!”

De kinek, kik érdekében — azaz ellenére — hozott szabálya ez ott?!

SZÓVÁ TETTÉK

Nadrág — kis hibával

Tavaly november 24-én vásároltam egy férfినadrágot a debreceni Vörös Hadsereg útján levő 21-es számú ruházati boltban — írta Rudai Józsefné, Mikepércs, Jókai utca 36. szám alatt lakó olvasónk. — A 690 forintos kordbársony nadrágot a vöm nehányszor vette csak fel, amikor észrevette, hogy az egyik szára szétfelelt. Elvittük a szabóhoz, aki megállapította, hogy a szabással van probléma. Az üzletben azt a tanácsot kaptuk, hogy mossuk át, úgy vigyük vissza a nadrágot így is tettünk, majd legnagyobb meglepetésünkre azt a választ kaptuk, hogy sajnos, semmit nem tehetünk, mivel a nadrág ki lett mosva (!) és még hordták is (!). Most hova forduljunk?

Gáz van! — Nincs gázolaj

Az AFOR tájékoztatása szerint január 8-tól megszüntetik a debreceni Mikepércsi úti töltőállomáson a gázolaj, illetve a tüzelőolaj kiadását — írta Erőss Lajosné, Debrecen, Erdély utca 44. szám alatt lakó olvasónk. — Ez a rendelkezés igen kellemetlenül érinti az itt lakókat, most télvíz idején. A környékünkön nincs gázvezeték — van viszont sok idős, beteg, egyedülálló ember, akiknek igen nagy problémát okoz a tüzelőolaj beszerzése.

„Fizetési” problémák

Nálunk, Komádiban kísértetiesen bevezették, hogy a villanyszámlát mindenki a takarékszövetkezetnél fizesse be — írta Fekete Balázs. — A díjbeszedést eddig a TITASZ két dolgozója végezte nálunk, és még négy községben. Komádiban sok olyan idős ember lakik, akik még a gyógyszerért sem tudnak elmenni, miért kívánják tőlük, hogy kilométereket gyalogoljanak a takarékszövetkezetig? Arról nem beszélve, hogy az áramdíjat minden hónap 15-ig kell fizetni, a nyugdíj pedig köztudott, hogy a hó második felében érkezik. Jó lenne, ha valamilyen megnyugtató megoldást találnának, esetleg a postai kézbesítők egyéb díjak beszedése mellett „kézbe vehetnék” a villanyszámla ügyét is.

Fagyban, hóban, városban, pusztán

Új jégkorszaki szörny: befagyott szökőkút a Vidámparkban

Hó borít várost, falut, pusztát. Éles fogakkal harap a fagy, hoba lép a láb, dermesztő hideg úz enyhelyre embert, állatot. A debreceni Vidámpark is téli álmodt alszik. Ahol tavasztól késő őszi gyermekkacaj hasítja a levegőt, igazi rurstlihangulat zeng, most „Csönd herceg” az úr. Hóba, fagyba dermedt itt a játékvilág...

Az állatkertben már vidámabb az élet. A récék, a nagybundájú állatok fittyet hánynak a télnek. Egykedvűen veszik tudomásul; nem kell semmitől sem félni, hiszen az embernek kutya kötelessége gondoskodni róluk, naponta odatalálni a meleget, az életet jelentő táplálékot.

A városban siető, eszkimószzerűen beburkolózott emberek élenkítik az utcaképet. De kint a pusztán, a Hortobágyon sincs dermedt csend. A ménes nyihogása messzire hangzik. Csikóskarikás cserdül, hótompította padatobogás dübörög.

A nádas csendjét gépek moraja, emberi kiáltás veri fel. A Hortobágyi Állami Gazdaság nádgazdaságában most érkezett el az aratás ideje. Mennyivel másabb ez a nyári aratásoknál! Nyáron a verejtékcsergató hőség, maró por — most pedig a 21 fokos hideg csipi pirosra az aratók arcát.

Nagy munka ez, hiszen a nádgazdaság évente 2 millió kéve nádat termel és értékesít. Jó exporttermék, mivel a learatott mennyiség többségéért nyugati valutához jut az ország, a népgazdaság. A keményszárú, acélos sziki, réti nád egyaránt keresett — vagy mondjuk úgy: divatos — tetőfedő anyag az NSZK-beli, dániai, angolai hétvégi házaknál. Ezenkívül külföldre utazik a nádszövet, stukatúrpallo jelentős hányada is. Természetesen az igény szerint jut ebből a hazai építőiparnak is.

A nádvágás hajdan nehéz kézi munkáját ahol lehetett, már átvette a technika. A halastavak környékén kilenc dányártmányú aratógép dolgozik. A kiszolgáló személyzet — a rálátással együtt — gépenként négy ember. Mellettük még 150-en kézzel is vágják a gépek számára hozzáférhető helyeken, a tavak, a csatornák partjainál.

Koppán talpunk alatt a keményre fagyott hó, a nádtors. Tömör nádbugák hajtának engedelmesen fejét a gép vágóberendezése előtt. Egy pillanat alatt kész a kéve, két ember alig győzi kapkodni, ügyesen halmozni a rakfelületre. Bizony, ebben a munkában még a csikorgó hidegben sem lehet fájni. Kifordul a végeláthatatlan náderdőből a megrakott gép. A kúprakók gyorsan otthagynak a melegítő tüzet, mert a gép egy gyors billentő mozdulattal földre üríti rakományát. Hosszú évek begyakorlott mozdulatai növelik az indiánsátrakhöz hasonló nádkúpok százeit. Indokolt is a sietés: a Nemzeti Park területén február végéig, március végéig be kell fejezni az aratást. Utána kezdődhet a feldolgozás, hogy minél értékesebb termékeket kapjanak a nádkévek százereiből. A sietést indokolja az is, hogy a rejtékadó náderdőt minél előbb vissza kell adni a természetes tulajdonosoknak, a madaraknak, vadaknak.

Szilágyi Károly

FOTO: IKLÓDY JÁNOS

Még mozdulatlan a nádrengeteg

Gép dikálta gyors mozdulatok

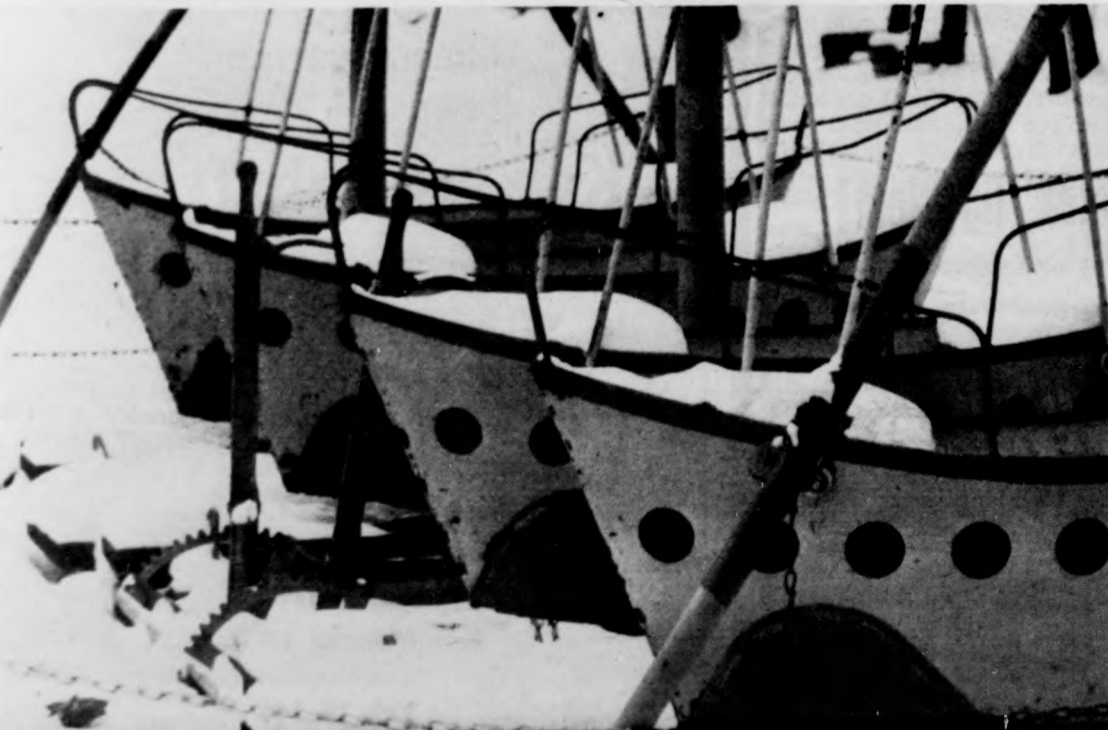
Kacsavélemény: a hóból is megárt a sok!

De jó ilyenkor a meleg bunda!

Fér még?

Nyárról, gyermekkacajról álmodnak a hóba dermedt hajóhinták

Melegedés ropogó nádtűz mellett.

KARATÉ

Boros Nagy János bajnok

Harmadikban rendezték meg városunkban az országos nyílt kyokushinkai bajnokságot a Városi Sportcsarnokban telt ház előtt. A versenyen tizenhét férfi és tizenhat női karatéka lépett a küzdőterre. A közönséget jól szórakoztatták az izgalmas, sportszerű összecsapások. Néhány esetben szakértő módjára fűtyöltek ki a bírói döntéseket. A szakértők bemutatásával tájékoztatták a rendezők a közönséget. Ezek után léptek a pályára a párok.

A töréstechnikai feladatok mindenki teljesítette. A nap mérkőzését láthattuk a 72 kg-os Borza—Szántai kettes találkozásánál, amely akár döntőnek is beillett volna. Azonos volt az eltört deszkák száma is, a bírők is döntelent hoztak ki, ezek után hosszabbításban sikerült nagy küzdelemben nyernie Borza Józsefnek. A +80 kilogrammban a debreceni Boros Nagy János legyőzte a nála egy fejjel magasabb Pekót kemény, szinte izzó összecsapáson. Nemsokkal ezután a következő ellenfél, Juhász sem jelentett akadályt, így megnyerte az országos bajnokságot.

Szünetben Furkó Kálmán, a szolnokiak edzője mutatta be formagyakorlatokat.

A Lakótelepi SE gyerekcsoportja is nagy közönségsikerrel aratott.

Eredmények.
Férfiak: 64 kg: 1. Tóth Csaba (Szolnok), 2. Mészáros (Miskolc), 3. Mogor (Győr). 72 kg: 1. Borza József (Szolnok), 2. Szántai (Miskolc), 3. Fodor (Kőbánya). 80 kg: 1. Bódi István (Nyíregyháza), 2. Molnár (Erszébetváros), 3. Fehér (Debrecen). +80 kg: 1. Bo-

ros Nagy János (Debrecen), 2. Pékó (Szolnok), 3. Juhász (Szolnok).

A rendezőség színvonalas munkáját dicséri, hogy semmilyen fennakadás nem volt, gördülékenyen zajlott az egész verseny, amelyet a BIOGAL, az Ezeremester Vállalat, a Konzervgyár, és a Debreceni Állami Gazdaság támogatott.

Baranyai Antal

A szolnoki Borza (balról) és a miskolci Szántai összecsapása

CSELGÁNC

Kovács Gábor (D. Dózsa) vidékbajnok

Oláh Cs. és Sefcsik bronzérmes

Vasárnap délelőtt Debrecenben a D. Dózsa Mikos Kelemen utcai sportcsarnokában rendezték meg a felnőtt cselgáncsozók 1984. évi vidékbajnokságát, melyen 14 SE 87 versenyzője lépett színpadra. A gördülékenyen lebonyolított bajnokság négy óra alatt befejeződött.

A cselgáncs sportágban bevezetett új szabályok hazai premierje most volt, Debrecenben. Ezúttal már nem vehettek igénybe a versenyzők kíméleti időt (igaz, erre most nem is lett volna szükség, hiszen az ügyeletes orvosnak egyszer sem kellett belépnie a küzdőterre). Változott az egyes akciók megítélése, értékelése (helyesen alkalmazták ezt is a versenyzők viták nélkül kerültek fel az értékek a versenytáblákra).

A négy tatamin nem volt „üresjárat”, egymás után kerültek a párok a küzdőterre, s elmondhatjuk, azt is, hogy kevés volt az iponos győzelem, amelyből arra lehetett következtetni, hogy eléggé kiegyensúlyozottak voltak az egyes súlycsoportokban az erőviszonyok. Annak ellenére, hogy ebben a sportágban még az idény elején járunk, eléggé jól felkészülteknek mutatkoztak a versenyzők, sok mérkőz-

sen végigküzdötték az előírt versenydőt.

A vidékbajnokságon a legeredményesebbeknek a kecskemétiak bizonyultak, hiszen a hét súlycsoport közül háromban aranyérmet szereztek, s közülük kettőt az F. Kovács testvérek, János és Károly. Másik testvérpár is versenyzett a vidékbajnokságon, a debreceni Oláh testvérek közül Csaba bronzérmes lett, István pedig ötödik. A szegediek két, a debreceniek és a tatabányaiak szakosztály egy-egy aranyérmet vihettek magával. A debreceniek közül Kovács Gábor győzött, Oláh Cs. és Sefcsik egyaránt harmadik helyezést ért el.

Eredmények.

60 kg (9 részvevő). Vidékbajnok: Cserepoczky Csaba (Tatabánya) Bányász, edző: Nemeth Ferenc). 2. Eszenyi (Honvéd Kilián FSE), 3. Putter (Győri Dózsa) és Petrovics (SZEOL-AK). — 65 kg (14). Vb.: Kincses Tibor (KSC, e.: Varga András), 2. Horváth (MVSC), 3. Zsoldos (KSC) és Kántor (MVSC). — 71 kg (18). Vb.: Furiész István (SZEOL-AK, e.: Kiss Endre), 2. Szoták (Honvéd Szalvai SE), 3. Oláh Cs. (D. Dózsa) és Gál (Bajai SK). — 78 kg (14). Vb.: Nagy László (SZEOL-AK, e.: Kiss Endre), 2. Angyal (MVSC), 3. Kovács (Paksi Atomerőmű), és Gyulai (KSC). — 86 kg (9). Vb.: Kovács Gábor (D. Dózsa, e.: Fekete Zsolt), 2. Szabó (KSC), 3. Gajdács (Honvéd Szalvai SE) és Krajko (SZEOL-AK). — 95 kg (11). Vb.:

E. Kovács János (KSC, e.: Varga András), 2. Török (KSC), 3. Sefcsik (D. Dózsa) és Balogh (MVSC). — +95 kg (12). Vb.: E. Kovács Károly (KSC, e.: Varga András), 2. Klemensits (Győri Dózsa), 3. Nagy (Győri Dózsa) és Orosz (MVSC).

Fülep Kornél

Átadták a díjakat az év legjobbainak

A hagyományoknak megfelelően a Telesport adása keretében ünnepélyes keretek között adták át 1984 legjobb felnőtt és ifjúsági sportolójának a díjakat. Először a fiatalabbak vehették át Kornidész Mihálytól, a Magyar Televízió elnökétől a serlegeket és a plaketteket, edzőikkel együtt.

Lányok: 1. Mádl Ildikó sakkzó (Mereszjev SE), 2. Ormos Edit úszó (Vasas), 3. Bátorfi Csilla asztaliteniszező (BSE).

Füák: 1. Szanyi Andor súlyemelő (Olefin), 2. Szabó József úszó (Bp. Honvéd), 3. Havas Endre atléta (Kecskeméti SC) és Komáromi Tibor birkózó (FTC).

A magyar sportújságírók 27. alkalommal szavaztak. Az elmúlt esztendő legjobb felnőtt sportolóját Fodor László, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének alelnöke köszöntötte és adta át a díjakat.

Nők: 1. Vidács Györgyné tekéző (SZEOL-AK), 2. Stefanek Gertrúd vívó (Ú. Dózsa), 3. Főrián Éva sportlövő (Bp. Honvéd).

Férfiak: 1. Gáspár Tamás birkózó (FTC), 2. Fábán László (öttusázó (Bp. Honvéd), 3. Juhász László fogathajtó (Kiskunfélegyházi Lenin Tsz).

Csapat: 1. Fogathajtó válogatott (Juhász László, Bárdos György, Fülöp Sándor), 2. Vasas vízilabdacsapata, 3. Labdarúgó-válogatott.

1984. legjobbjai megkapták az ADIDAS külön serlegét is.

A díjak átadása után Budapesti Államtitkár, az OTSH elnöke is gratulált 1984 legjobbainak, s további sikereket kívánt.

Farkas Béla a Ferencvárosban?

Elmúlt hétfői számunkban többek között arról írtunk, hogy a Debreceni Kinizsitől miért küldték el Farkas Bélát, az NB II-es labdarúgócsapat volt középpályását. A cikk — amely Makray Balázs vezető edző nyilatkozatát közölte — azzal a feltételes ígéretnkel ért véget, hogy mai oldalunkon szívesen helyt adunk az eltávozótól levő játékos véleményének is —, ha ő nyilatkozni fog.

Az azóta eltelt egy hét alatt erőfeszítéseink ellenére sem tudtunk kapcsolatba kerülni a labdarúgóval. Nyíregyházi lakásán feleségétől tudtam meg, hogy január első napjaiban az NB I-es Ferencvárosi TC — most is a labdarúgó-szakosztályánál ténykedő — két volt játékos kereste fel Farkas Bélát, aki január 6-tól az FTC edzőseit látogatja.

A Fradi jelenleg Hévízen edzőtáborozik, és a Termál Szállóban van a lakhelye. A szakosztály technikai vezetője viszont közölte, hogy Farkas Béla nem az első csapatnál tréningezik, hanem „minden bizonynyal” Budapestben edz.

Az FTC fővárosban tartózkodó illetékesei — Mucha József és Pusztai László — az első telefonhívások alkalmával érezhetően nem akarták tudni, hogy ki után érdeklődöm. Utóbbi végül ezzel a mondattal elárulta, hogy Farkas Béla hollétééről tud: „Január 20-án megy haza Nyíregyházára, otthon keresse fel!” — adta a jó tanácsot.

Több telefonhívás által végül is annyit tudtunk meg, hogy a D. Kinizsitől eltanácsolt 30 éves labdarúgó az FTC „junior”, az tartalékcsoportjánál edz, és reménykedik, hogy a fővárosi zöld-fehérek félèves vagy egyéves szerződést kötnek vele. Ugyanakkor területi és megyei bajnokságban szereplő együttesektől is érdeklődtek iránta. Így a Baktalórántháza, a Rákamaz, a Balmazújváros és a Hajdú Vasas — akiktől nekünk tudomásunk van.

Bizonyára könnyebben rátalálunk majd a futballistára, miután szerződést köt valamelyik együttesel vagyis új „kenyéradó gazdájával”. Ha jól számolunk, pályafutása alatt immár csaknem a tizedikkel.

Csibák Zoltán

A NOB közbelépne, de...

Ismét a vérdoppingról

Egyre többen szólnak meg az elmúlt héten nagy vihart kavart ügy, az amerikai kerékpárosok vérdoppingja kapcsán. Alexandre de Merode, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság orvosi

bizottságának elnöke elmondta, hogy a NOB betiltaná a vérdoppingot, ha lenne olyan vizsgálati módszer, amely ennek használatát kimutatná.

— Ha megtalálnánk a helyes módszert — mondta de Merode —, akkor a vérdoppingot is felvonnánk a tiltott szerek listájára. Ennek érdekében a jövőben is mindent elkövetünk, mivel véleményem szerint a vérdopping rendkívül káros a sporterkölcökre, s nem utolsósorban az egészségre is.

A NOB orvosi bizottságának elnöke hozzátette: nincs tudomása arról, hogy terveznek újabb olimpiai érmei elvételét a tiltott szerekkel élő sportolótól. Egyebek mellett azért sem mert a vérdopping használatát jelen pillanatban semmilyen szabály nem tiltja. De Merode szerint a NOB egy 1976-os orvosi közleményében már foglalkozott a sokak számára most újnakk tetsző problémával. Hosszú ideje tudnak róla, de mivel semmilyen idegen anyag nem kerül a szervezetbe, nehéz kimutatni a vérdoppingot. A nagy port felvert eset kapcsán a nemzeti olimpiai bizottságoknak rövidesen véleményt kell mondaniuk a témáról, s várhatóan a kérdést napirendre tűzik a NOB orvosi bizottságának februári, kölni ülésén is.

Az orvosok elsősorban azért aggodnak, hogy a vérkoncentrációt visszajuttatását nem a leghigiénikusabb körülmények között végzik, s ez súlyos következményekkel járhat. A Rolling Stone magazin — ez a lap hozta nyilvánosságra az amerikai kerékpárosok mesterkedését — tudni véli, hogy az említett sportolók egy szállodai szobában kezelték, nem messze a Los Angeles-i stadiontól, és ez pedig nem igazán steril környezet.

A négyeseres olimpiai bajnok amerikai Carl Lewis véleményét is megkérdezték:

— Nem hiszem, hogy hasznos dolog, ha a emberi szervezetet bármilyen „művi” dologgal szennyezik. Véleményem szerint a vérdoppingnak nincs semmilyen haszna. bár nem tudom megítélni, mi jó más sportolónak. (MTI)

Totóeredmények

Elmaradt, elmaradt. 1. x. félbeszakadt, elmaradt. x. x. 1. 1. x. 1. 2. x. x. 1.

Sportlovas lány Mátán

Díjugrató bajnok lesz-e Emese?

(Fotó: Iklódy)

A Hortobágyi vastag hősüvát terített a hátára, a csipős hideg elől a jószágokat teli szállásukra terelték. A ménes is beköltözött a puszta, a máti istállóba. A szilaj vágtaakra csak az emlékezteti, hogy egy lovászú a udvaron nagyokat cserget karikáival...

Még a sportlovak is idegesen horkantanak fel a durrantásokra. Az egyik bokszban Elcsenő, egy gyönyörű fekete mén macakskodik, vonakodik magára ölteni a kantárt. Pedig „gazdája” simogatja, becézgeti, valósággal kényezteti. Oda is tartja végül a fejét.

— Elcsenő hallgat rám. Ha kérek tőle valamit, általában teljesíti. Jutalmat is szokott kapni; kockacukrot, almát vagy sárgarépát. A keményebb hangot is elviseli, de az ostort már nem tűri — bár én nem is igen szoktam használni.

Aki a hatalmas, csupaizom ménből „kezesbáránny” faragott, Antal Emese, a Hortobágyi Állami Gazdaság egyetlen női sportlovasa. Csinos, barna, tizenhét éves lány, szavaiból nem nehéz következtetni, hogy nagyon szereti a lovakat.

— Már kisgyermekkoromban barátságot kötöttem velük, majd Tiszapalankyán kezdtem tanulni a lovaglást. Az általános iskola után Tatára mentem, ahol mezőgazdasági szakmunkásképzőbe jártam, lötenyészto szakra. Tavaly nyár óta vagyok a Hortobágyon mint sportlovas, és nagyon jól érzem itt magam.

Mit szólnak ehhez az önálló lépéshez a szüleid?

— Nehéz volt otthonról eljönni, és itt sem könnyű, hiszen egyedüli lány vagyok, de főnökeim, munkatársaim mindenben segítettek. A fiúk egyszerűen próbálkoztak „szemtelenedni”, de rendre ráfizettek...

Hogyan telik egy napod?

— Reggel hatkor már az istállóban vagyok, kihordom a trágyát, majd etetlek, itatok, rendet rakok. Délelőtt 11-ig váltott lovakon lovagolok, majd megint kiabarakolok. Ebéd után megitatok, utána következik a lószerszámok ápolása, karbantartása. Aztán újból abrakolás, szénahordás és itatás a sorrend fél 4-ig. Van úgy, hogy ezek után is nyeregbe szállok. Amikor jó idő van, alko-

nyatkor ki-kimegyek a pusztába, csodálatos érzés naplementekor egyedül vágatni. Télien nem ajánlatos, mert a ló könnyen megcsúszik, megsérül.

Munka után?

— Munkaszállón lakom, magam főzök, vagy neha közösen a fiúkkal. Zömmel egyszerű pusztai ételeket. Esténként be-beülünk a fogadóba, esetleg moziba megyünk vagy átrándulunk Balmazújvárosra a diszkóba. Télien nehezebben telnek a szabad idő órái.

Milyen céljaid vannak a lovaglással?

— Négy éve lovagolok, de még rengeteget kell tanulnom. Egyszer majd szeretnék magamnak és a gazdaságnak dicsőséget szerezni. Edzőmmel, Zilahi Istvánnal arra készülünk, hogy nyáron már komolyabb díjugrató versenyeken veszek részt, remélem, sikerrel. Persze ha Elcsenő is segíteni fog.

Hogyan...?

— Ki kell ismerni a ló természetét, tudni kell, hogy mit lehet tőle követelni. Én sokszor még beszélék is hozzá — nevetnek is érte —, hogy érezze a szeretetemet. Ezért gondolom, hogy majd a pályán az akadályok előtt is hű társam lesz, segíteni fog nekem.

Van-e valamilyen különleges vágyad, kívánságod?

— Ha egyszer sok pénzem lesz, veszek magamnak egy szép lovat. Ohát, mint Elcsenő.

Szenygyörgyi János

Oláh (fölül) vesztett a Domuza (Békéscsaba) elleni mérkőzésen (Fotó: Nagy Gábor)

